

torni peal on ööfel head silmad. Pääwa-aéal ei pane nemad aga tähele, kui ta hobuse sabja nii lõhki oleks, et hiir prau sisse pesa teha wõib.“

Kiriherra luges edasi:

„Kell 1 aéal hakkas kuu jälle selgest paistma ja näitas weel hiilgawam olema, kui enne. Doktor Selgesilm tahab aga tähele pannud olla, et kuu oma tee peal natuke kõikus. Wäga imelik oli aga se, et kuu ka weel taewa peal seisis, kui päike juba tõusnud oli, aga ilka lähemaks läks.“

— „Mis Teie sellest arwate?“ lõpetas kiriherra.

Prooli herra naeris. „Siiski oli üks neist herradest minu juures“, rääkis tema, „kes taewa-pealiseid asju nii selgest tunnendab. Tema tuli hobust kauplerna ja oli Juudi abiks kaasa toonud. Nemad sattusiwad parajatega kokku. Minu kutsari isa ja Marekisi isa on neid nühtind; kes teab, mille peale se kõigest õpetud herra mõtles, eht mida tema nägi. Aga eks kuule ka lord aca-wiidet kuu.“ Siis rääkis herra teistest asjust.

Juurish oli kohkunud. Nõrkelt langes se temale südamele peale, et kuule laks pudelid lorruga annud oli. Kaks pudelid mõdu ei ole küll ühe Pittawasele liiga, kui tema just hobuseid kaubelnud on, aga ega kuu hobuseid kaubelnud ei olnud, ja tema ei olnud ka Pittawane. Wist oli kuu mõlemad pudelid wälja joonud, oli tuikuma hakkand

ja wiimaks ehl lagedal pääwa-paistel magama heitnud. „Kui wana hea kuu aga mitte pahandust ei saa,“ mõtles Juurish raste südamega.

Uima pahanduseta ei alnud asjad seal ülewal ka mitte möödaläinud. Saatana esimene alam-turat, sesama, kellel acalehtedega tegemist on, se oli juba waremini tulnud kui muidu ja oli lehtesi igale poole wäljalautand. Sellest mis acalehtedes seisab, ei usuta küll ülewal mitte sõnatest, pealegi siis, kui ülewaliseist asjust kirjutud on, aga pärast läks ta päike mööda ja hüüdis: „Wiige kuule palju terwiseid, kui ta ülesärkab.“ Päike oli ikka kuu üle kade olnud, oli üksi paista tahtnud ja sellepärast jäi ingel Gabriel wõttema. Ingel Gabriel peab selle üle walwama, et asjad ülewal kordas seisawad; tema läks kuu korteri ja ei leidnud teda seal. Kartes, et wana kuule midagi õnnetust juhtund, istus tema hobuse selga, wõttis kaks teist inglid kaasa ja läks kuud otsima.

Kui nemad Naganiti kohta jõudsiwad, nägiwad nemad, kuidas Saatan kiirel sammul päikese poole astus ja sellele midagi peusse pistis. Ingel Gabriel laskis hobused jooksta ja pea oliwad nemad kuu leidnud. Rahwatand oli kuu traawis maas, latorn põles weel, kiirukimp oli aga lahtikistud ja peale pooled kiirud oliwad kadund. „Se on Saatani töö“, mõtles ingel ja laskis kuud ära-